

Dosarul nr. 3ra-1132/22  
2-20046653-01-3ra-02112022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: T. Avasiloiie)  
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

## Î N C H E I E R E

14 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul  
judecătorii

Ala Cobăneanu  
Nicolae Craiu  
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Nicolai Morari,  
în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în  
judecată depusă de Nicolai Morari împotriva Consiliului pentru Prevenirea și  
Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, terț Eleonora Chișca cu privire la  
anularea actului administrativ, constatarea discriminării și încasarea cheltuielilor  
de judecată,

împotriva deciziei din 08 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a  
fost casată integral hotărârea din 20 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul  
Râșcani și emisă o nouă decizie,

c o n s t a t ă :

La data de 03 aprilie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Nicolai Morari  
a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului pentru Prevenirea și  
Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității cu privire la anularea actului  
administrativ, constatarea discriminării și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul Nicolai Morari a  
indicat că pe parcursul anului 2019, în cadrul Biroului Național de Statistică a avut  
loc reorganizarea tuturor structurilor teritoriale, în urma căreia, Nicolai Morari,  
angajat al Secției de statistică Edineț, specialist cu studii economice superioare, a  
fost disponibilizat, însă, în același timp în Secția nominalizată, Biroul Național de

Statistică a reangajat-o pe Eleonora Chișca, născută în XXXXX, pensionară, fără studii speciale.

Reclamantul a menționat că, la data de 02 decembrie 2019 a depus la Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității o cerere, prin care a solicitat că în procesul de reangajare a funcționarilor să fie confruntate datele sale, care sunt net superioare cu ale Eleonorei Chișca, să fie reangajat în funcția publică deținută anterior în Biroul Național de Statistică al Republicii Moldova, Secția de statistică Edineț, recuperarea prejudiciului material și moral suportat de către el în această perioadă.

Prin decizia Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității nr. 235/19 din 26 februarie 2020 s-a decis că faptele examinate nu reprezintă discriminare în câmpul muncii pe criteriu de statut social.

Reclamantul a indicat că la adoptarea deciziei nominalizate, Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității nu s-a expus la argumentul principal al lui Nicolai Morari referitor la posedarea de către reclamant a studiilor economice superioare în comparație cu Eleonora Chișca, care nu posedă astfel de studii.

Reclamantul a relevat că, în cazurile în care au loc reorganizări ale instituțiilor, soldate cu reduceri de personal, în funcții rămân persoanele care au studii, inclusiv superioare, față de persoanele care nu posedă studii superioare și, astfel, consideră că aceste circumstanțe constituie o discriminare în sensul art. 7 alin. (1) din Legea nr. 121 din 25 mai 2012 cu privire la asigurarea egalității, deoarece atitudinea diferențiată, discriminatorie față de reclamant a constat în faptul că nici Biroul Național de Statistică, nici Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității, la examinarea cazului privind angajarea sau concedierea sa, nu au luat în considerare argumentele invocate referitoare la faptul că posedă studii economice superioare, se bucură de susținerea Oficiului Teritorial Edineț al Cancelariei de Stat, este recunoscut victimă reabilitată a represiunilor politice, soția sa, Rutta Morari este grav bolnavă cu diagnoza XXXXX și sunt necesare surse financiare suplimentare, are la întreținere feciorul student, motive pentru care invocă că, prin decizia contestată i-au fost încălcate drepturile la reangajare conform art. 7 din Legea nr. 121 din 25 mai 2012 cu privire la asigurarea egalității.

În acest context, reclamantul a solicitat anularea deciziei Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității nr. 235/19 din 26 februarie 2020, constatarea discriminării, repararea prejudiciului material în sumă de 48000 de lei, prejudiciului moral în sumă de 5000 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 550 de lei.

Prin încheierea din 20 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost declarată inadmisibilă acțiunea lui Nicolai Morari împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității cu privire la anularea deciziei Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității nr. 235/19 din 26 februarie 2020, constatarea discriminării, încasarea prejudiciului material în sumă de 48000 de lei și a

prejudiciului moral în sumă de 5000 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată, în partea încasării prejudiciului material în sumă de 48000 de lei și a prejudiciului moral în sumă de 5000 de lei (f.d. 30-31).

Prin hotărârea din 20 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a respins acțiunea depusă de Nicolai Morari împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității cu privire la anularea deciziei Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității nr. 235/19 din 26 februarie 2020, constatarea discriminării și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 32, 40-43).

La data de 14 decembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Nicolai Morari a depus apel împotriva hotărârii din 20 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând admiterea cererii de apel și casarea integrală a hotărârii primei instanțe (f.d. 37-39).

Hotărârea motivată din 20 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost notificată lui Nicolai Morari la data de 15 februarie 2021, prin intermediul oficiului poștal, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție nr. DS8001048142AS, anexat la actele cauzei (f.d. 115).

Prin încheierea din 13 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost declarat inadmisibil apelul depus de Nicolai Morari împotriva hotărârii din 20 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, pe motiv că apelul motivat nu a fost depus în termenul prevăzut de lege (f.d. 50-51).

Nefiind de acord cu încheierea nominalizată, la data de 28 aprilie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Nicolai Morari a depus recurs împotriva încheierii din 13 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 56-58).

Prin decizia din 16 iunie 2021 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul depus de către Nicolai Morari. S-a anulat încheierea din 13 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, și s-a emis o încheiere nouă prin care, cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Nicolai Morari împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității privind anularea actului administrativ și constatarea discriminării, încasarea cheltuielilor de judecată, s-a remis la rejudecare, la Curtea de Apel Chișinău, pentru judecarea în fond a apelului depus de Nicolai Morari (f.d. 65-69).

Prin încheierea protocolară din 09 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, Eleonora Chișca a fost atrasă în proces în calitate de terț (f.d. 116).

Prin decizia din 08 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost casată integral hotărârea din 20 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, emisă în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de Nicolai Morari împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, terț Eleonora Chișca cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, constatarea discriminării și încasarea cheltuielilor de judecată. S-a emis o nouă decizie cu privire la respingerea acțiunii înaintate de Nicolai Morari împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, terț Eleonora Chișca cu privire la anularea actului

administrativ individual defavorabil, constatarea discriminării și încasarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată (f.d. 134, 135-146).

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a relevat că potrivit art. 8 alin. (1) și (2) din Codul muncii, în cadrul raporturilor de muncă acționează principiul egalității în drepturi a tuturor salariaților. Orice discriminare, directă sau indirectă, a salariatului pe criterii de sex, vârstă, rasă, culoare a pielii, etnie, religie, opțiune politică, origine socială, domiciliu, dizabilitate, infectare cu HIV/SIDA, apartenență sau activitate sindicală, precum și pe alte criterii nelegate de calitățile sale profesionale, este interzisă.

Instanța de apel a punctat că nu constituie discriminare stabilirea unor diferențieri, excepții, preferințe sau drepturi ale salariaților, care sînt determinate de cerințele specifice unei munci, stabilite de legislația în vigoare, sau de grija deosebită a statului față de persoanele care necesită o protecție socială și juridică sporită.

Făcînd referire la art. 183 alin. (1) – (3) din Codul muncii, instanța de apel a indicat că, în caz de reducere a numărului sau a statelor de personal, de dreptul preferențial de a fi lăsați la lucru beneficiază salariații cu o calificare și productivitate a muncii mai înaltă. În cazul unei egale calificări și productivități a muncii, de dreptul preferențial de a fi lăsați la lucru au: salariații cu obligații familiale, care întrețin două sau mai multe persoane și/sau o persoană cu dizabilități; salariații în a căror familie nu sînt alte persoane cu venit de sine stătător; salariații care au o mai mare vechime în muncă în unitatea respectivă; salariații care au suferit în unitatea respectivă un accident de muncă sau au contractat o boală profesională; salariații care își ridică calificarea în instituțiile de învățămînt superior și profesional tehnic, fără scoatere din activitate; persoanele cu dizabilități de pe urma războiului și membrii familiilor militarilor căzuți sau dispăruți fără urmă; participanții la acțiunile de luptă pentru apărarea integrității teritoriale și independenței Republicii Moldova; inventatorii; persoanele care s-au îmbolnăvit sau au suferit de boală actinică și de alte boli provocate de radiație în urma avariei de la Cernobîl; persoanele cu dizabilități în privința cărora este stabilit raportul de cauzalitate dintre survenirea dizabilității și avaria de la C.A.E. Cernobîl, participanții la lichidarea consecințelor avariei de la C.A.E. Cernobîl în zona de înstrăinare în anii 1986-1990; salariații care au mai multe stimulări pentru succese în muncă și nu au sancțiuni disciplinare (art. 211); salariații cărora le-au rămas cel mult 5 ani pînă la stabilirea pensiei pentru limită de vârstă.

În cazul cînd unele persoane indicate la alin. (2) corespund cîtorva criterii prevăzute la acest alineat, dreptul preferențial de a fi lăsate la lucru aparține persoanelor care corespund mai multor criterii în comparație cu celelalte persoane. În caz de egalitate a numărului de criterii, dreptul preferențial aparține persoanei care are o vechime în muncă mai mare la unitatea respectivă.

Instanța de apel a menționat că în corespundere cu art. 7 din Legea nr. 121 din 25 mai 2012 cu privire la asigurarea egalității, se interzice orice deosebire, excludere, restricție sau preferință pe baza criteriilor stabilite de prezenta lege, care au drept efect limitarea sau subminarea egalității de șanse sau tratament

la angajare sau concediere, în activitatea nemijlocită și în formarea profesională. Interzicerea discriminării pe bază de orientare sexuală se va aplica în domeniul angajării în muncă și al ocupării forței de muncă.

În acest context, instanța de apel a specificat că nu este îndreptățită de a se expune asupra legalității procedurii de încetare a raporturilor de muncă între angajator și apelant ca urmare a reducerii statelor de personal, deoarece conform art. art. 88 și 357-355 din Codul muncii instanța de judecată nu este îndreptățită de a examina în prezentul litigiu legalitatea actelor și acțiunilor angajatorului la realizarea procedurii de reducere a statelor de personal, circumstanța relevantă în contextul în care obligația angajatorului de a propune în scris salariatului preavizat un alt loc de muncă (funcție), fiind reglementată de art. 88 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, se referă exclusiv la examinarea litigiului individual de muncă.

Astfel, limitându-se la examinarea cauzei exclusiv prin prisma admiterii de către fostul angajator al lui Nicolai Morari a unei deosebiri a acestuia și/sau acordarea unor preferințe terțului, instanța de apel a notat că atât Nicolai Morari, cât și terțul Eleonora Chișca au fost tratați în egală măsură de către Biroul Național de Statistică la realizarea și finalizarea procedurii de încetare a raporturilor de muncă în legătură cu reducerea statelor de personal, deoarece ambii au fost eliberați din funcțiile publice deținute la expirarea preavizului (reținându-se temeiurile de suspendare a curgerii acestui termen), motiv pentru care la realizarea acestei proceduri instanța nu a constatat realizarea de către angajator a unor acțiuni discriminatorii între apelant și terț.

Totodată, deoarece materialele cauzei atestă că terțul Eleonora Chișca a fost angajată în bază de contract individual de muncă până la 31 decembrie 2020, instanța de apel a menționat că pretențiile și argumentele lui Nicolai Morari pot fi raportate doar la procedura de angajare în funcția de specialist în bază de contract individual de muncă, situație juridică ce diferă de transferul în altă funcție în modul stabilit de art. 63 alin. (4) din Legea nr. 158-XVI din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, pentru motivul de reducere a efectivului de personal.

Subsecvent, instanța de apel a reținut că, în condițiile lipsei la materialele cauzei a probelor ce ar dovedi că până la încheierea contractului individual de muncă cu terțul, apelantul ar fi pretins la funcția respectivă și ar fi fost discriminat la atribuirea acesteia, se constată lipsa discriminării la angajare în bază de contract individual de muncă pe perioadă determinată a apelantului, în contextul în care înscrisurile prezentate denotă că acesta a început să înainteze propuneri Biroului Național de Statistică ulterior datei încheierii contractului respectiv cu terțul.

În consecință, instanța de apel a constatat că circumstanțele speței denotă că în privința lui Nicolai Morari nu au fost comise acțiuni ce ar întruni elementele constitutive ale unei discriminări, interpretarea oferită de apelant fiind distinctă de circumstanțele relevante și, astfel, sunt eronate. Or, în conjunctura expusă supra, temeiurile pentru care apelantul pretinde că deține un drept preferențial în raport cu terțul la angajare sunt irelevante și nu denotă admiterea unei discriminări a sale, deoarece în cazul dat s-a constatat că terțul nu a fost transferat prioritar față de

apelant în funcția vizată, ci a fost angajat în cadrul unei proceduri la care apelantul nu a participat.

Astfel, instanța de apel a conchis că Nicolai Morari nu a contestat actele angajatorului în vederea probării în cadrul procedurii judiciare pe marginea unui litigiu individual de muncă, motiv pentru care constatarea în prezenta cauză a existenței sau lipsei funcțiilor vacante ce nu i-ar fi fost oferite până la eliberarea din funcție în legătură cu reducerea efectivului de personal nu poate fi soluționată în prezenta cauză, deoarece în acest caz instanța ar admite o ingerință în jurisdicția muncii, inadmisibilă în contextul obiectului prezentului proces.

La data de 29 iunie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Nicolai Morari a depus recurs împotriva deciziei din 08 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 20 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe (f.d. 162-163). Iar, la data de 26 octombrie 2022 Nicolai Morari a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 08 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 174-184).

În motivarea recursului, recurentul Nicolai Morari a indicat că instanța de apel în decizia din 08 iunie 2022 a invocat lipsa probelor ce ar dovedi că până la încheierea contractului individual de muncă, între angajator și terț Eleonora Chișca, Nicolai Morari ar fi pretins la funcția respectivă fiind discriminat la atribuirea acestuia.

În acest context, recurentul a specificat că probele în acest sens există, și anume cererea de angajare în baza ordinului nr. 235/p din 15 decembrie 2018, emis de angajator. Recurentul a procedat conform indicațiilor stipulate în ordinul menționat, iar la data de 17 decembrie 2018 când a semnat că este preavizat, atunci a depus cererea de reangajare în funcție, împreună cu restul angajaților. Aceste probe se află în arhiva angajatorului Biroului Național de Statistică.

Așadar, a indicat că existența probelor și participarea lui la procedura de angajare, Curtea de Apel Chișinău greșit constată lipsa lor, și astfel în baza acestor afirmații eronate a respins acțiunea lui Nicolai Morari.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 08 iunie 2022.

Dispozitivul deciziei nominalizate a fost notificat lui Nicolai Morari, prin intermediul poștei electronice, la data de 14 iunie 2022, fapt ce se confirmă prin extrasul din poștă electronică, anexat la actele cauzei (f.d. 160).

La data de 29 iunie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Nicolai Morari a depus recurs împotriva deciziei din 08 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 20 noiembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe (f.d. 162-163).

Decizia motivată din 08 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată lui Nicolai Morari la data de 27 septembrie 2022, fapt confirmat prin recipisa, anexată la actele cauzei (f.d. 164).

La data de 26 octombrie 2022 Nicolai Morari a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 08 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 174-184).

La data de 06 decembrie 2022, prin intermediul oficiului poștal și la data de 13 decembrie 2022, prin intermediul poștei electronice, Nicolai Morari a depus supliment la recurs în care a reiterat circumstanțele de fapt și temeiurile de drept, pe care și-a întemeiat recursul.

Astfel, recursul depus de Nicolai Morari împotriva deciziei din 08 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

La data de 02 noiembrie 2022, prin intermediul poștei electronice, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității copia recursului depus de Nicolai Morari împotriva deciziei din 08 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d. 172-173).

Prin referința depusă la data de 17 noiembrie 2022 Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a solicitat respingerea recursului depus de Nicolai Morari (f.d. 187-188).

Examinând admisibilitatea recursului depus de Nicolai Morari în raport cu actele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele motive.

Conform art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu art. 246 alin. (2) din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de

recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține, că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [*Golder vs Regatul Unit*, §38; *Stanev vs Bulgaria (MC)*, §230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere [*Luordo vs Italia*, §85]. Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel [*Levages Prestations Services vs Franța*, §45]. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem [*Botten vs Norway*, 19 februarie 1996, *Reports 1996-1*, p. 141, § 39]. La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi

conforme cu cerințele articolului 6 § 1 [*a se vedea Helmers vs Suedia, 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A*].

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Nicolai Morari.

În conformitate cu art. 230 și 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Nicolai Morari se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Nicolae Craiu

Nina Vascan